

The Implementation of Early Intervention Services of Southern Special Education Center under Special Education Bureau

Amira Jindewha

Thaksin university

E-mail: amirajindewha@gmail.com

Suntaree Wannapairo

Thaksin university

E-mail: suntaree@tsu.ac.th

Received	Reviewed	Revised	Accepted
19/10/2025	21/10/2025	06/11/2025	18/12/2025

Abstract

Background and Aims: The purpose of this study was to examine the implementation of student support services at the Southern Special Education Centers under the Office of the Special Education Administration, comparing the operations according to gender, age, educational qualification, and work experience, as well as to explore strategies for development.

Methodology: The study employed a mixed-methods approach. The sample consisted of 254 teachers from the Southern Special Education Centers, selected through simple random sampling. Data were collected using a 5-point Likert scale questionnaire and interviews. The data were analyzed using percentages, means, standard deviations, t-tests, one-way analysis of variance (ANOVA), and pairwise comparisons using the LSD method.

Results: Overall, the implementation of student support services was rated at the highest level ($\bar{X}$) = 4.5262, S.D. = 0.4655). The area with the highest mean score was the development of family-specific support plans and individualized education plans, followed by the organization of appropriate activities. The area with the lowest mean score was student progress assessment. Comparisons of the implementation results by gender, age, and educational qualification revealed no statistically significant differences; however, some differences were observed when grouped by work experience,

specifically in screening and referral, basic skills assessment, and supervision, monitoring, and evaluation significantly different at the .05 level. Development strategies identified from interviews with administrators included fostering collaboration among teachers, parents, and multidisciplinary professionals; systematic data collection; planning and developing individualized education plans; implementing appropriate activities; and continuous supervision, monitoring, and evaluation.

Conclusion: The findings indicate that the Southern Special Education Centers operate effectively; however, emphasis should be placed on improving the student progress assessment system and follow-up mechanisms in order to enhance service quality and adequately respond to the needs of students in a sustainable manner.

Keyword: Student Support Services; Development Strategies; Southern Special; Education Centers

การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

อามีร์ราห์ จินเดหวา

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อีเมล: amirajindewha@gmail.com

สุนทรี วรรณไพเราะ

มหาวิทยาลัยทักษิณ

อีเมล: suntaree@tsu.ac.th

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ เปรียบเทียบการดำเนินงานจำแนกตามเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน รวมทั้งศึกษาแนวทางการพัฒนา

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยใช้ระเบียบวิธีแบบผสมผสาน กลุ่มตัวอย่างคือครูศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ จำนวน 254 คน ได้จากการสุ่มอย่างง่าย โดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ และแบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือ เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ด้วยสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว และการเปรียบเทียบรายคู่แบบ LSD

ผลการวิจัย: พบว่า การดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X}$ = 4.5262, S.D. = 0.4655) ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดคือ การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/แผนการศึกษาเฉพาะบุคคล รองลงมาคือ การจัดกิจกรรมที่เหมาะสม ขณะที่ด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ การประเมินความก้าวหน้า การเปรียบเทียบผลการดำเนินงานจำแนกตามเพศ อายุ และวุฒิการศึกษาไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แต่แตกต่างกันบางด้านเมื่อจำแนกตามประสบการณ์การปฏิบัติงาน ได้แก่ การคัดกรองและการส่งต่อ การประเมินความสามารถพื้นฐาน และการนิเทศติดตามประเมินผล แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 แนวทางการพัฒนาที่ได้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหาร ได้แก่ การสร้างความร่วมมือระหว่างครู ผู้ปกครอง และนักสหวิชาชีพ การเก็บข้อมูลอย่างเป็นระบบ การวางแผนและจัดทำแผนการศึกษารายบุคคล การใช้กิจกรรมที่เหมาะสม และการนิเทศติดตามประเมินผลอย่างต่อเนื่อง

สรุปผล: ผลการวิจัยสะท้อนว่าศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้มีการดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ แต่ควรเน้นการพัฒนากระบวนการประเมินความก้าวหน้าและกลไกการติดตามผล เพื่อยกระดับคุณภาพการบริการ และตอบสนองต่อความต้องการของนักเรียนได้อย่างเหมาะสมและยั่งยืน

คำสำคัญ : การให้บริการช่วยเหลือ; แนวทางการพัฒนา; ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้

บทนำ

ประเทศไทยให้ความสำคัญต่อการจัดการศึกษาเพื่อความเสมอภาคและครอบคลุม โดยเฉพาะสำหรับนักเรียนพิการและผู้ที่มีความต้องการพิเศษ ซึ่งสะท้อนผ่านบทบัญญัติทางกฎหมายและนโยบายการศึกษาหลายฉบับ ทั้งในระดับรัฐธรรมนูญ พระราชบัญญัติการศึกษา และกฎหมายเฉพาะด้าน โดยมีเป้าหมายเพื่อให้บุคคลทุกคนได้รับสิทธิทางการศึกษาอย่างเท่าเทียม มีคุณภาพ และสามารถพัฒนาศักยภาพได้อย่างเต็มที่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560 มาตรา 54 กำหนดให้รัฐมีหน้าที่จัดการศึกษาอย่างทั่วถึงไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย และต้องดูแลพัฒนาการของเด็กเล็กก่อนเข้าสู่ระบบการศึกษาเพื่อเสริมสร้างพัฒนาการด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และสติปัญญา รวมทั้งสนับสนุนความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและภาคเอกชน เพื่อพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานสากล (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย, 2560)

นอกจากนี้ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2545 มาตรา 10 ยังย้ำว่าบุคคลทุกคนมีสิทธิเท่าเทียมกันในการเข้าถึงการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี โดยไม่เสียค่าใช้จ่าย พร้อมทั้งเน้นการดูแลกลุ่มผู้ด้อยโอกาสและผู้พิการ เพื่อให้ได้รับการศึกษาที่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะ ความถนัด และความต้องการ โดยรัฐต้องจัดให้มีหลักสูตร วิธีการเรียนการสอน สื่อ เทคโนโลยี สิ่งอำนวยความสะดวก และบุคลากรสนับสนุน เช่น ครูการศึกษาพิเศษ นักจิตวิทยา หรือล่ามภาษามือ เพื่อให้ผู้เรียนทุกคนสามารถพัฒนาศักยภาพและมีคุณค่าในสังคม (พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ, 2542) ต่อมา พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551 และฉบับแก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. 2556 ได้บัญญัติสิทธิทางการศึกษาของคนพิการไว้อย่างชัดเจน โดยคนพิการมีสิทธิได้รับการศึกษาฟรีตลอดชีวิต พร้อมสิทธิในการเลือกสถานศึกษา ระบบ และรูปแบบการศึกษาที่เหมาะสมกับตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ หรือการศึกษาตามอัธยาศัย อีกทั้งต้องได้รับการศึกษาที่มีมาตรฐานและผ่านการประกันคุณภาพเช่นเดียวกับบุคคลทั่วไป การสนับสนุนนี้รวมถึงสื่อ อุปกรณ์ และบริการทางการศึกษาที่จำเป็น เพื่อส่งเสริมให้คนพิการสามารถพัฒนาตนเอง ดำรงชีวิตอย่างอิสระ และมีศักดิ์ศรีในสังคม (พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ, 2551)

ในด้านการปฏิบัติ สำนักงานบริหารงานการศึกษาพิเศษมีบทบาทสำคัญในการกำหนดนโยบาย วางแผน และสนับสนุนการศึกษาสำหรับคนพิการและผู้ด้อยโอกาส ทั้งการจัดทำสื่อ เทคโนโลยี กองทุน

เพื่อการศึกษา และการประสานความร่วมมือกับองค์กรที่เกี่ยวข้อง ปัจจุบันมีสถานศึกษาเฉพาะความพิการ 49 แห่ง ศูนย์การศึกษาพิเศษ 77 แห่ง และโรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 52 แห่ง เพื่อดูแลและพัฒนาผู้เรียน โดยเน้นการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Program: IEP) การจัดบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม (Early Intervention: EI) และการสนับสนุนระบบการเรียนรู้ร่วมเพื่อให้เด็กพิการได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและเหมาะสม (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2566) ศูนย์การศึกษาพิเศษยังเป็นกลไกหลักในการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม โดยจัดกระบวนการอย่างเป็นระบบ ตั้งแต่การคัดกรองประเภทความพิการ การประเมินความสามารถพื้นฐาน การจัดทำ IEP การให้บริการที่เหมาะสม ตลอดจนการติดตามประเมินผลและส่งต่อ ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือจากครู ผู้ปกครอง นักสหวิชาชีพ เช่น นักกายภาพบำบัด นักกิจกรรมบำบัด และนักจิตวิทยา เพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียนให้สอดคล้องกับแผนเฉพาะบุคคล (สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2562)

แม้ว่าประเทศไทยจะมีกฎหมายและนโยบายที่ส่งเสริมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม แต่ในทางปฏิบัติยังคงพบปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (Individualized Education Plan: IEP) โดยเฉพาะในระดับพื้นที่ ซึ่งศูนย์การศึกษาพิเศษแต่ละแห่งมีความพร้อมที่แตกต่างกัน ทั้งในด้านบุคลากรงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ ตลอดจนความร่วมมือระหว่างหน่วยงานท้องถิ่นและครอบครัว ทำให้ประสิทธิภาพของการพัฒนาเด็กพิการยังไม่เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนด สถานการณ์ดังกล่าวสอดคล้องกับรายงานขององค์การยูเนสโก (UNESCO, 2020) ที่ชี้ให้เห็นว่า แม้มีนโยบายด้านการศึกษาสำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้จะมีความครอบคลุมมากขึ้น แต่การนำไปปฏิบัติจริงยังคงมีช่องว่าง โดยเฉพาะในด้านทรัพยากรและการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ซึ่งสะท้อนถึงความจำเป็นในการศึกษาสภาพการดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษในบริบทจริง เพื่อหาแนวทางพัฒนาและยกระดับคุณภาพการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มให้มีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการจำเป็นของผู้เรียนพิการ และส่งเสริมความเสมอภาคทางการศึกษาอย่างยั่งยืน (กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2565)

อย่างไรก็ตาม การดำเนินงานของศูนย์การศึกษาพิเศษยังเผชิญอุปสรรคหลายประการ ได้แก่ การขาดแคลนบุคลากรผู้เชี่ยวชาญ การประสานงานที่ยังไม่เป็นระบบ ข้อจำกัดด้านงบประมาณ รวมถึงความเข้าใจและการมีส่วนร่วมของผู้ปกครองและชุมชนที่ยังไม่เต็มที่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่กระทบต่อคุณภาพการให้บริการ (ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา, 2566) ดังนั้น การวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานด้านการศึกษาพิเศษจึงมีความสำคัญ เพื่อหาแนวทางพัฒนาการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคลให้มีความต่อเนื่อง ยั่งยืน และเหมาะสมกับบริบทพื้นที่ โดยมุ่งหวังที่จะยกระดับคุณภาพชีวิตของผู้เรียนพิการและครอบครัวในระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการสร้างสังคมที่เสมอภาคและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
2. เพื่อเปรียบเทียบการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาแนวทางการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

สมมติฐานการวิจัย

1. ครูที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน
2. ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน
3. ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน
4. ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา: ศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ตามคู่มือสำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ พ.ศ. 2566 ประกอบไปด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2) การคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อ 3) การประเมินความสามารถพื้นฐาน 4) การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 5) การให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม 6) การประเมินความก้าวหน้า
2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง: ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษา และครูศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ
3. ตัวแปรที่ศึกษา ประกอบด้วย
 - 3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา ประสบการณ์การทำงาน

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2) การคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อ 3) การประเมินความสามารถพื้นฐาน 4) การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว / การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 5) การให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม 6) การประเมินความก้าวหน้า และ 7) การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เรื่อง การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร ได้แก่ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 696 คน (ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ, 2567)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ครูศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 254 คน โดยใช้สูตรของ Yamane (1973) ที่ค่าระดับความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้ที่ .05 และใช้การสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

ข้อมูลเชิงคุณภาพ การเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพ กำหนดผู้ให้ข้อมูล (Key Informants) ได้แก่ ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำนวน 5 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย และการตรวจสอบคุณภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) มี 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) จำนวน 4 ข้อ จำแนกเป็น เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ชนิด 5 ระดับตามแนวคิดของลิเคิร์ต (Likert) ประกอบไปด้วย 7 ด้าน ดังนี้ 1. การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักเรียน 2. การคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อ 3. การประเมินความสามารถพื้นฐาน 4. การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว / การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล 5. การให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม 6. การประเมินความก้าวหน้า 7. การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ

แบบสัมภาษณ์เพื่อการวิจัย เรื่อง การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยแบ่ง ออกเป็น 2 ตอน ดังนี้ ตอนที่ 1

เป็นข้อมูลเกี่ยวกับผู้ให้สัมภาษณ์ ตอนที่ 2 เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ การวัดความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม (Validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามให้กับผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างวัตถุประสงค์และข้อคำถาม เพื่อหาค่าดัชนี Item Objective Consequence Index: IOC ซึ่งแบบสอบถามมีค่า IOC ทั้งฉบับ 0.67-1.00 เมื่อแบบสอบถามผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญแล้ว จึงหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมายที่มีลักษณะ คล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 คน เพื่อหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยใช้การคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาด้วยวิธี Cronbach's Alpha Coefficient ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเท่ากับ 0.97 จากนั้นจึงนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง

3. วิธีการดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล

ข้อมูลเชิงปริมาณ ผู้วิจัยได้ดำเนินการขอความร่วมมือเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการตอบแบบสอบถาม จนได้จำนวนแบบสอบถามครบตามจำนวนกลุ่มตัวอย่างที่กำหนดไว้ จากนั้นนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ ครบถ้วน จึงนำมาวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

ข้อมูลเชิงคุณภาพ ผู้วิจัยดำเนินการสัมภาษณ์ตามรายละเอียดของข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์ เพื่อการวิจัยด้วยตนเองกับผู้ให้ข้อมูล จำนวน 5 คน โดยในระหว่างทำการสัมภาษณ์ผู้วิจัยใช้วิธีการจดบันทึกในประเด็นที่สำคัญหรือน่าสนใจและบันทึกเสียง เมื่อเสร็จสิ้นการสัมภาษณ์เรียบร้อยแล้วผู้วิจัยทำการบันทึกข้อมูลอื่น ๆ โดยทันที เช่น ท่าทาง น้ำเสียงของผู้ให้สัมภาษณ์ตามความจริงที่สังเกตเห็นแล้ว นำข้อมูลที่ได้มาถอดความ เพื่อตรวจสอบข้อมูลที่ไม่ชัดเจนหรือขาดหายเพื่อประโยชน์ในการนำไปศึกษาเพิ่มเติมในการทำการสัมภาษณ์ในครั้งต่อไป พร้อมทั้งตรวจสอบความถูกต้องอีกครั้ง

4. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์

1) วิเคราะห์ข้อมูลข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยการจำแนกความถี่ (Frequency) และหาค่าเฉลี่ยร้อยละ (Percentage)

2) วิเคราะห์ข้อมูลการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยวิธีหาค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation) นำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับเกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) โดยแบ่งคะแนนตามช่วง ดังนี้

4.51 - 5.00 หมายถึง การให้บริการช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด

3.51 - 4.50 หมายถึง การให้บริการช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับมาก

2.51 - 3.50 หมายถึง การให้บริการช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับปานกลาง

1.51 - 2.50 หมายถึง การให้บริการช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อย

0.51 - 1.50 หมายถึง การให้บริการช่วยเหลือนักเรียน อยู่ในระดับน้อยที่สุด

3) นำข้อมูลที่ได้จากแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis)

สถิติอื่น ๆ สถิติทดสอบค่าที (t-test) สถิติทดสอบค่าเอฟ (F-test) และ การทดสอบความแตกต่างรายคู่โดยใช้วิธีการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ LSD (Least Significant Difference)

ผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

การวิเคราะห์การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยใช้ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ในภาพรวม และรายด้าน จากกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 254 คน โดยพิจารณาค่าเฉลี่ยแล้วนำไปเทียบกับเกณฑ์ตามแนวคิดของบุญชม (บุญชม ศรีสะอาด, 2560) สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ

ด้าน	การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน	n = 254		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
1	การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักเรียน	4.5394	0.4575	มากที่สุด
2	การคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา และการส่งต่อ	4.5039	0.5241	มาก
3	การประเมินความสามารถพื้นฐาน	4.5378	0.5185	มากที่สุด
4	การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะ ครอบครัว/การจัดทำแผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล	4.5638	0.5193	มากที่สุด

ด้าน	การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน	n = 254		ระดับ
		$\bar{X}$	S.D.	
5	การให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม	4.5417	0.5083	มากที่สุด
6	การประเมินความก้าวหน้า	4.4764	0.5534	มาก
7	การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ	4.5016	0.5639	มาก
รวม		4.5262	0.4655	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า ครูศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.5262$, S.D. = 0.4655) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล ($\bar{X} = 4.5638$, S.D. = 0.5193) รองลงมา คือ การให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม ($\bar{X} = 4.5417$, S.D. = 0.5083) และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประเมินความก้าวหน้า ($\bar{X} = 4.4764$, S.D. = 0.5534)

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน สามารถสรุปผลได้ดังตารางที่ 2 – 5

ตารางที่ 2 ผลทดสอบค่า t ระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรเพศ

ที่.	การดำเนินงานการให้บริการ ช่วยเหลือนักเรียน	เพศ n = 254				t	Sig
		ชาย (n = 69)		หญิง (n = 185)			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของ นักเรียน	4.5101	0.4570	4.5503	0.4584	-.621	.535
2	การคัดกรองประเภทความพิการ ทางการศึกษาและการส่งต่อ	4.4638	0.5152	4.5189	0.5280	-.745	.457

ที่.	การดำเนินงานการให้บริการ ช่วยเหลือนักเรียน	เพศ n = 254				t	Sig
		ชาย (n = 69)		หญิง (n = 185)			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
3	การประเมินความสามารถพื้นฐาน	4.5130	0.4646	4.5470	0.5381	-.464	.643
4	การจัดทำแผนการให้บริการ ช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/การ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล	4.4957	0.5756	4.5892	0.4960	-1.279	.202
5	การให้บริการด้วยกิจกรรมที่ เหมาะสม	4.5159	0.5195	4.5514	0.5052	-.493	.622
6	การประเมินความก้าวหน้า	4.4565	0.5655	4.4838	0.5502	-.349	.728
7	การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ	4.4899	0.5515	4.5059	0.5699	-.202	.840
รวม		4.4950	0.4775	4.5378	0.4618	-.651	.515

จากตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t ระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ครูศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) จำแนกตามตัวแปรอายุ

การดำเนินงานการ ให้บริการช่วยเหลือ นักเรียน	ความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ทั่วไปของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.376 52.570 52.946	.125 .210	.597	.618
2. การคัดกรองประเภท ความพิการทางการศึกษา และการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.370 69.126 69.496	.123 .277	.446	.720
3. การประเมิน ความสามารถพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.801 67.216 68.017	.267 .269	.993	.396
4. การจัดทำแผนการ ให้บริการช่วยเหลือเฉพาะ ครอบครัว/การจัดทำ แผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.396 67.831 68.227	.132 .271	.486	.692
5. การให้บริการด้วย กิจกรรมที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.410 64.968 65.378	.137 .260	.525	.665
6. การประเมิน ความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.926 76.558 77.483	.309	1.008	.390
7. การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.962 79.498 80.459	.321 .318	1.008	.390
รวม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	3 250 253	.543 54.291 54.834	.181 .217	.834	.477

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรอายุ พบว่า ครูที่มีอายุต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมและรายด้าน ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และทดสอบค่า t ระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา

ที่.	การดำเนินงานการให้บริการ ช่วยเหลือนักเรียน	วุฒิการศึกษา				t	Sig
		ปริญญาตรี (n = 201)		สูงกว่าปริญญาตรี (n = 53)			
		$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.		
1	การเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของ นักเรียน	4.5483	0.4406	4.5057	0.5198	.602	.548
2	การคัดกรองประเภทความพิการทาง การศึกษาและการส่งต่อ	4.4959	0.5293	4.5346	0.5078	-.478	.633
3	การประเมินความสามารถพื้นฐาน	4.5234	0.5403	4.5925	0.4260	-.862	.389
4	การจัดทำแผนการให้บริการ ช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/การ จัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะ บุคคล	4.5612	0.5191	4.5736	0.5248	-.154	.878
5	การให้บริการด้วยกิจกรรมที่ เหมาะสม	4.5463	0.5003	4.5245	0.5424	.276	.782
6	การประเมินความก้าวหน้า	4.4789	0.5516	4.4670	0.5655	.139	.890
7	การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และ การส่งต่อ	4.5045	0.5615	4.4906	0.5785	.159	.873
รวม		4.5257	0.4650	4.5283	0.4720	-.037	.971

จากตารางที่ 4 ผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่า t ระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน ศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ครูที่มีวุฒิการศึกษาต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน ในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบระดับความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ โดยวิเคราะห์ค่าความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน ในภาพรวมและรายด้าน

การดำเนินงานการ ให้บริการช่วยเหลือ นักเรียน	ความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
1. การเก็บรวบรวมข้อมูล ทั่วไปของนักเรียน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 251 253	.486 52.460 52.946	.243 .209	1.163	.314
2. การคัดกรองประเภท ความพิการทางการศึกษา และการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 251 253	1.851 67.645 69.496	.926 .270	3.435*	.034
3. การประเมิน ความสามารถพื้นฐาน	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 251 253	1.712 66.305 68.017	.856 .264	3.241*	.041
4. การจัดทำแผนการ ให้บริการช่วยเหลือเฉพาะ ครอบครัว/การจัดทำ แผนการจัดการศึกษา เฉพาะบุคคล	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 251 253	1.290 66.937 68.227	.645 .267	2.418	.091
5. การให้บริการด้วย กิจกรรมที่เหมาะสม	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 251 253	.944 64.434 65.378	.472 .257	1.838	.161
6. การประเมิน ความก้าวหน้า	ระหว่างกลุ่ม ภายในกลุ่ม รวม	2 251 253	1.124 76.359 77.483	.562 .304	1.847	.160

การดำเนินงานการ ให้บริการช่วยเหลือ นักเรียน	ความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	Sig.
7. การนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ	ระหว่างกลุ่ม	2	1.984	.992	3.172*	.044
	ภายในกลุ่ม	251	78.476	.313		
	รวม	253	80.459			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	1.113	.556	2.600	.076
	ภายในกลุ่ม	251	53.721	.214		
	รวม	253	54.834			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 5 ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรวุฒิการศึกษา พบว่า ครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมไม่แตกต่างกัน เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อ ด้านการประเมินความสามารถพื้นฐาน และด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 จึงทำการทดสอบความแตกต่างค่าเฉลี่ยรายคู่โดยใช้สถิติ LSD (Least Significant Difference) ดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษา และการส่งต่อ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ LSD (Least Significant Difference)

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5068$)	5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.4543$)	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.6838$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5068$)	-	.0829	.1770
5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.4543$)	-	-	.2598**
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.6838$)	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตารางที่ 6 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน ด้านการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการประเมินความสามารถพื้นฐาน จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ LSD (Least Significant Difference)

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5480$)	5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.5467$)	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.7026$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5480$)	-	.0936	.1546
5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.5467$)	-	-	.2482*
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.7026$)	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 7 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน ด้านการประเมินความสามารถพื้นฐาน พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยรายคู่การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยแบบ LSD (Least Significant Difference)

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5220$)	5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.4043$)	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.6667$)
น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5220$)	-	.1176	.1447

ประสบการณ์การปฏิบัติงาน	น้อยกว่า 5 ปี ($\bar{X} = 4.5220$)	5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.4043$)	มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.6667$)
5 - 10 ปี ($\bar{X} = 4.4043$)	-	-	.2623*
มากกว่า 10 ปีขึ้นไป ($\bar{X} = 4.6667$)	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 ผลการเปรียบเทียบรายคู่ การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปรประสบการณ์การปฏิบัติงาน ด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ พบว่า ค่าเฉลี่ยระดับความคิดเห็นของครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงาน 5-10 ปี และครูที่มีประสบการณ์การปฏิบัติงานมากกว่า 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในแต่ละด้านสามารถสรุปได้ ดังนี้

3.1 ด้านการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอแนวทางการเก็บรวบรวมข้อมูลทั่วไปของนักเรียนควรดำเนินการอย่างเป็นระบบ ครอบคลุม และหลากหลาย เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ถูกต้องและสะท้อนศักยภาพที่แท้จริงของนักเรียน แนวทางสำคัญ ได้แก่ การใช้แบบฟอร์มมาตรฐานจากหน่วยงานต้นสังกัด การรวบรวมเอกสารพื้นฐานด้านประวัติ สุขภาพ และการศึกษา การสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ปกครอง การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนในบริบทจริง และการประเมินโดยใช้เครื่องมือมาตรฐานจากผู้เชี่ยวชาญ ข้อมูลทั้งหมดควรบูรณาการโดยทีมสหวิชาชีพ เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่รอบด้านและนำไปสู่การวางแผนการช่วยเหลือที่เหมาะสม กระบวนการดังกล่าวอาจใช้เวลาในช่วงแรกประมาณ 3 เดือน เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนเป็นปัจจุบัน และสามารถนำไปใช้วางแผนพัฒนา พื้นฟู และให้บริการช่วยเหลือนักเรียนได้ตรงตามความต้องการอย่างแท้จริง

3.2 ด้านการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อ

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอแนวทางการคัดกรองประเภทความพิการทางการศึกษาและการส่งต่อว่าเป็นขั้นตอนที่ละเอียดอ่อน และสำคัญ ซึ่งต้องพิจารณาหลายปัจจัยเพื่อหลีกเลี่ยงความคลาดเคลื่อน โดยควรเริ่มจากการสังเกต พฤติกรรมและการตอบสนองต่อการจัดการเรียนรู้หรือการฟื้นฟู หากยังคงพบปัญหาจึงเข้าสู่กระบวนการคัดกรองอย่างเป็นทางการ พร้อมทั้งตัดปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อม วัฒนธรรม เศรษฐกิจ และ

โอกาสทางการเรียนรู้ออกไป การรวบรวมข้อมูลควมมาจากหลายแหล่ง ทั้งเอกสารสุขภาพและ พัฒนาการ การสัมภาษณ์ การสังเกต และการใช้แบบคัดกรองมาตรฐาน จากนั้นนำมาวิเคราะห์โดย ทีมสหวิชาชีพ เพื่อเพิ่มความถูกต้องและรอบด้าน โดยกระบวนการนี้อาจใช้เวลาหลายเดือนเพื่อให้ นักเรียนได้แสดงศักยภาพที่แท้จริง ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงจริยธรรม สิทธิเด็ก และการมีส่วนร่วมของ ครอบครัวเพื่อให้การส่งต่อเหมาะสมที่สุด

3.3 ด้านการประเมินความสามารถพื้นฐาน

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอ แนวทางการประเมินความสามารถพื้นฐานของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษว่าเป็นขั้นตอน สำคัญในการวางแผนการศึกษา เพราะช่วยให้เห็นศักยภาพ จุดแข็ง และจุดที่ต้องพัฒนา การประเมินทำ ให้ครูกำหนดเป้าหมายการเรียนรู้ที่เหมาะสมและวัดผลได้ รวมถึงออกแบบแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่ตอบสนองความต้องการเฉพาะด้าน ข้อมูลที่ได้ยังช่วยเลือกวิธีการสอน สื่อ และเครื่องมือที่ เหมาะสม ใช้เป็นฐานในการติดตามความก้าวหน้าและปรับปรุงการสอนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังสร้าง ความเข้าใจร่วมกันระหว่างผู้ปกครองและทีมสหวิชาชีพ ทำให้การจัดการศึกษามีระบบ มีประสิทธิภาพ และส่งเสริมพัฒนาการของนักเรียนได้ตรงจุด

3.4 ด้านการจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/การจัดทำแผนการจัดการ การศึกษาเฉพาะบุคคล

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอ แนวทางการจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของครอบครัวซึ่งถือเป็น หัวใจสำคัญ เนื่องจากครอบครัวรู้จักนักเรียนดีที่สุดและสามารถให้ข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับพฤติกรรม ความ ถนัด และความต้องการพิเศษของเด็ก ทำให้แผนการศึกษามีความสอดคล้องกับชีวิตจริง อีกทั้งยังช่วย สร้างความต่อเนื่องระหว่างบ้านและโรงเรียน ส่งเสริมให้เด็กพัฒนาอย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งเสริมสร้าง กำลังใจ ความมั่นใจ และความอบอุ่นให้กับเด็ก ขณะเดียวกันครอบครัวยังเป็นพลังสนับสนุนที่ช่วยให้ครู และทีมสหวิชาชีพปรับแผนและติดตามผลได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้แผนการศึกษาและคุณภาพ ชีวิตของนักเรียนดีขึ้นอย่างยั่งยืน

3.5 ด้านการให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอ แนวทางการให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม โดยมุ่งเน้นการใช้กิจกรรมเป็นสื่อกลางในการพัฒนา นักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ ทั้งด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม และการเรียนรู้ กิจกรรมที่ ออกแบบตรงตามศักยภาพจะช่วยกระตุ้นแรงจูงใจ ลดพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม และเสริมทักษะชีวิตที่ นำไปใช้ได้จริง ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้ออกแบบกิจกรรมที่คำนึงถึงความสนใจและความสามารถเฉพาะ บุคคล พร้อมทั้งบูรณาการทักษะหลายด้าน เช่น ศิลปะ ดนตรี กีฬา และกิจกรรมชีวิตประจำวัน ควบคู่

กับการจัดลำดับกิจกรรมจากง่ายไปยากและใช้เทคนิคเปลี่ยนกิจกรรมอย่างมีระบบ เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องและยกระดับคุณภาพชีวิตของนักเรียนอย่างรอบด้าน

3.6 ด้านการประเมินความก้าวหน้า

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอแนวทางการประเมินความก้าวหน้าว่าเป็นกระบวนการสำคัญเสมือน “เข็มทิศ” ที่ชี้แนะแนวทางการจัดการศึกษา ไม่ใช่เพียงการวัดผลสอบผ่านหรือตก แต่เป็นการสะท้อนพัฒนาการจริงของนักเรียน ทั้งด้านวิชาการ พฤติกรรม สังคม และทักษะชีวิต ข้อมูลที่ได้ช่วยให้ครูปรับปรุงวิธีการสอน วางเป้าหมายใหม่ในแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) และพัฒนาศักยภาพผู้เรียนอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งยังสร้างแรงจูงใจและความภาคภูมิใจให้กับนักเรียนและครอบครัว ขณะเดียวกันในระดับสถานศึกษา การประเมินช่วยยกระดับคุณภาพการสอน การจัดสรรทรัพยากร และเพิ่มความน่าเชื่อถือของการจัดการศึกษา ทำให้การพัฒนาคุณภาพการศึกษาเป็นไปอย่างยั่งยืน

3.7 ด้านการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อ

ผู้บริหารศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ได้เสนอแนวทางการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล และการส่งต่อว่าเป็นกระบวนการสำคัญที่ต้องดำเนินการอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง เริ่มจากการวางแผนกำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางปฏิบัติร่วมกับครู ผู้ปกครอง และทีมสหวิชาชีพ ตลอดจนการนิเทศและติดตามในห้องเรียนหรือกิจกรรมต่าง ๆ พร้อมให้คำแนะนำและสนับสนุนนวัตกรรมที่เหมาะสม มีการเก็บข้อมูลเพื่อติดตามพัฒนาการและประเมินผลทั้งในระดับบุคคลและองค์กร ข้อมูลที่ได้ถูกนำไปปรับปรุงการสอน การบริการ และการจัดสรรทรัพยากร กระบวนการทั้งหมดนี้ยึดหลักวงจรคุณภาพ PDCA (Plan-Do-Check-Act) เพื่อสะท้อนผลและพัฒนาต่อเนื่อง ยกระดับคุณภาพบริการและสร้างผลลัพธ์ที่ดีที่สุดแก่นักเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ การจัดทำแผนการให้บริการช่วยเหลือเฉพาะครอบครัว/การจัดทำแผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล รองลงมา คือ การให้บริการด้วยกิจกรรมที่เหมาะสม และด้านที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด คือ การประเมินความก้าวหน้า ตามลำดับ การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้ เนื่องมาจากผู้บริหารสถานศึกษาสังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษให้ความสำคัญต่อการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อร่วมประชุมวางแผนจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล โดยอาศัยความร่วมมือจากผู้บริหาร ครูผู้สอน

นักสหวิชาชีพ และผู้ปกครอง แผนที่จัดทำขึ้นมีความสอดคล้องกับประเภทความพิการและความต้องการจำเป็นพิเศษของนักเรียนแต่ละคน พร้อมทั้งมีการประเมินเพื่อจัดหา สิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือทางการศึกษา อีกทั้งยังได้กำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนเพื่อพัฒนานักเรียนอย่างเหมาะสมและเต็มศักยภาพ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุวิมล ศรีไชย (2564) ได้ศึกษา รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการที่มีประสิทธิภาพ โดยใช้เครือข่ายผู้ปกครองของศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดอำนาจเจริญ พบว่า การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอำนาจเจริญ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของชญาพร ยศกลาง (2565) ได้ศึกษา สภาพและปัญหาการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพะเยา พบว่า การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพะเยา โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับพรวิ สมแก้ว (2566) ได้ศึกษา การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตามความคิดเห็นของผู้ปกครองศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพัทลุง พบว่า การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตามความคิดเห็นของผู้ปกครอง โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และสอดคล้องกับงานวิจัยของสุนิษา ชานนท์ (2567) ได้ศึกษา ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษ เครือข่ายที่ 9 พบว่า สภาพที่พึงประสงค์การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

2. ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ ภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ จำแนกตามตัวแปร เพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน พบว่า ตัวแปรเพศ อายุ วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การปฏิบัติงาน ไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวม ผลลัพธ์ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการที่ยึดหลักความเสมอภาค ความเหมาะสมของความรู้ความสามารถ และการจัดระบบงานที่มีมาตรฐานชัดเจน ทำให้ครูทุกกลุ่มมีความคิดเห็นไม่ต่างกันต่อการดำเนินงานด้านต่าง ๆ เช่น การกำหนดนโยบาย การปฏิบัติหน้าที่ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้การให้บริการช่วยเหลือนักเรียนมีประสิทธิภาพและบรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร อย่างไรก็ตาม เมื่อพิจารณาารายด้านในตัวแปรประสบการณ์ พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในด้านการคัดกรอง การประเมินความสามารถพื้นฐาน และการนิเทศติดตาม ครูที่มีประสบการณ์มากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นสูงกว่ากลุ่มที่มีประสบการณ์ 5-10 ปี สะท้อนให้เห็นว่าประสบการณ์ที่ยาวนานช่วยเพิ่มความเชี่ยวชาญและความเข้าใจเชิงลึกในการประเมินและการดำเนินงาน ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการขับเคลื่อนงาน ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพัตรา

ยาริชัย (2565), พรวิ สมแก้ว (2566), ทิวักร ทองอ่อน (2566), และณิชา วงศ์สุฤทธิ์ และณัฐดิ สัฟโส (2568) ที่พบว่าตัวแปรเพศ อายุ และวุฒิการศึกษาไม่ก่อให้เกิดความแตกต่างต่อการดำเนินงาน การช่วยเหลือนักเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ แต่มีบางส่วนแตกต่างกับงานของ Cheali et al. (2024) ที่ชี้ว่าประสบการณ์ครูไม่ได้ส่งผลต่อคุณภาพการดำเนินงานอย่างมีนัยสำคัญ ซึ่งสะท้อนความหลากหลายของผลวิจัยในบริบทต่างกัน

3. ผลการศึกษาแนวทางการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษ ภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินงานด้านการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูล การคัดกรอง และการประเมินร่วมกับทีมสหวิชาชีพและครอบครัว เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่เหมาะสม ทั้งนี้ควรจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของนักเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านและทักษะชีวิต นอกจากนี้จำเป็นต้องมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้หลักการ PDCA เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชฎาพร ยศกลาง (2565) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ศูนย์การศึกษาพิเศษ ประจำจังหวัดพะเยา พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินงานด้านการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างรอบด้าน การคัดกรองประเภทความพิการ และการประเมินร่วมกับทีมสหวิชาชีพและครอบครัว เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการที่แท้จริงของผู้เรียน นอกจากนี้ควรกำหนดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านและทักษะชีวิต พร้อมทั้งดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างต่อเนื่อง ภายใต้หลักการ PDCA เพื่อพัฒนาและยกระดับคุณภาพการจัดการศึกษาให้ยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของปรเมศร์ บำรุงหนูใหม่ (2566) ได้ศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระบุรี พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินงานด้านการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูล การคัดกรอง และการประเมินร่วมกับทีมสหวิชาชีพและครอบครัว เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่เหมาะสม กำหนดกิจกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของผู้เรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านและพัฒนาทักษะชีวิต พร้อมทั้งมีการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้หลักการ PDCA เพื่อปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาให้เกิดความยั่งยืน และสอดคล้องกับงานวิจัยของทิวักร ทองอ่อน (2566) ได้ศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษาศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 พบว่า ผู้บริหารสถานศึกษาควรดำเนินงานด้านการช่วยเหลือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเป็นระบบและต่อเนื่อง โดยเริ่มจากการเก็บข้อมูล การคัดกรอง และ

การประเมินร่วมกับทีมสหวิชาชีพและครอบครัว เพื่อนำไปสู่การจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) ที่เหมาะสม พร้อมทั้งจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพและความต้องการของนักเรียน เพื่อส่งเสริมพัฒนาการรอบด้านและทักษะชีวิต ควบคู่กับการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลอย่างสม่ำเสมอ ภายใต้หลักการ PDCA เพื่อนำผลไปปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษาอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือนักเรียนของศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมให้ครูออกแบบและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความแตกต่างด้านความสามารถพื้นฐานและข้อจำกัดเฉพาะของนักเรียนแต่ละคน เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพอย่างเต็มที่ พร้อมปรับปรุงแบบกิจกรรม วิธีการสอน และสื่อการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการเฉพาะของนักเรียนแต่ละกลุ่ม

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควรส่งเสริมการถ่ายทอดองค์ความรู้และประสบการณ์จากครูอาวุโสสู่ครูรุ่นใหม่ ผ่านการอบรม ระบบพี่เลี้ยง และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ทางวิชาชีพ เพื่อยกระดับความเข้าใจ และทักษะในการคัดกรองและส่งต่อให้นักเรียนได้รับการช่วยเหลืออย่างมีประสิทธิภาพและต่อเนื่อง

1.3 ผู้บริหารสถานศึกษาควรใช้ข้อมูลความก้าวหน้าของนักเรียนโดยรวมเป็นพื้นฐานในการวางแผนและจัดสรรทรัพยากร เช่น งบประมาณ บุคลากร และสื่อการสอน เพื่อให้การพัฒนานักเรียนเป็นไปอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ

1.4 ควรมีการพัฒนาหลักสูตร หรือการอบรมที่เน้นทักษะในการสร้างและใช้เครื่องมือประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษโดยเฉพาะ

1.5 ควรมีการจัดทำ คู่มือการประเมินที่เป็นมาตรฐาน (Standardized Assessment Toolkits) สำหรับศูนย์การศึกษาพิเศษภาคใต้ทุกแห่ง เพื่อให้เกิดความสอดคล้องและเป็นไปตามหลักการของกฎหมายการศึกษาพิเศษ

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพื่อพัฒนาแนวทางการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำผลไปใช้ในการปรับปรุงการจัดการเรียนการสอน กิจกรรม และสื่อการเรียนรู้ รวมทั้งเป็นข้อมูลสำหรับการวางแผนพัฒนาหลักสูตร วิธีการสอน และการบริหารจัดการอย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ควรมีการศึกษาเพื่อออกแบบและทดลองใช้รูปแบบการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษ ที่สามารถสะท้อนศักยภาพและพัฒนาการได้อย่างเหมาะสม และจัดทำ

เป็นต้นแบบที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานศึกษาอื่น เพื่อยกระดับคุณภาพการประเมินและการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ

เอกสารอ้างอิง

- กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2565). รายงานสถานการณ์ความเหลื่อมล้ำทางการศึกษา พ.ศ. 2565. กรุงเทพฯ: กองทุนเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา (กสศ.).
- งานข้อมูลสารสนเทศ กลุ่มแผนและงบประมาณ สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. 2567. รายงานจำนวนตามประเภทบุคลากรของศูนย์การศึกษาพิเศษ. www.specialset.bopp.go.th.
- ชญาพร ยศกลาง. (2565). สภาพและปัญหาการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม: ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพะเยา (การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง, การศึกษามหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยพะเยา.
- นิชา วงศ์สุทธี และณัฐภูมิ สัพโส. (2568). การศึกษาสภาพการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการในสถานศึกษากลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา: ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 8 จังหวัดภาคเหนือตอนบน. วารสารสังคมศาสตร์มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 8(1), 360-375.
- ทิวากร ทองอ่อน. (2566). การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพการจัดการศึกษา: ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 3 (สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2560. การวิจัยเบื้องต้น (พิมพ์ครั้งที่ 10 ฉบับปรับปรุงใหม่). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ปรเมศร์ บำรุงหนูใหม่. (2566). การดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดสระบุรี (การค้นคว้าอิสระปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- พรวิ สมแก้ว. (2566). การให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มตามความคิดเห็นของผู้ปกครองศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดพัทลุง (สารนิพนธ์ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย. (2560). รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2560. สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. (2542, 19 สิงหาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 116 ตอน 74 ก. หน้า 1-23.
- พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545. (2545, 19 ธันวาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 119 ตอน 123 ก. หน้า 16-21.

- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2551. (2551, 5 กุมภาพันธ์). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 125 ตอน 28 ก. หน้า 1-13.
- พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ. 2556. (2556, 17 พฤษภาคม). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 130 ตอน 42 ก. หน้า 1-3.
- ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา. (2567, 27 มิถุนายน). *รายงานผลการประเมินตนเอง ประจำปีการศึกษา 2566*. ศูนย์การศึกษาพิเศษ เขตการศึกษา 3 จังหวัดสงขลา.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.). (2566). *คู่มือการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มและการศึกษาแบบเรียนรวมในระดับปฐมวัย*. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการส่งเสริมสุขภาพ (สสส.).
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2562). *หลักสูตรการศึกษาปฐมวัยสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ พุทธศักราช 2562*.
- สำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ. (2566). *คู่มือสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ ปี พ.ศ. 2566*.
- สุนิษา ชานนท์. (2567). ความต้องการจำเป็นการดำเนินงานการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ กลุ่มเครือข่ายส่งเสริมประสิทธิภาพศูนย์การศึกษาพิเศษเครือข่ายที่ 9. *วารสารปัญญา*, 31(2), 26–39.
- สุพัตรา ยาวิชัย. (2565). การสอบถามความพึงพอใจของผู้ปกครองเกี่ยวกับการบริหารกระบวนการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดปราจีนบุรี. *Journal of Roi Kaensarn Academi*, 7(9), 96–112.
- สุวิมล ศรีไชย. (2564). *รูปแบบการให้บริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มสำหรับเด็กพิการที่มีประสิทธิภาพโดยใช้เครือข่ายผู้ปกครองของศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอำนาจเจริญ*. ศูนย์การศึกษาพิเศษประจำจังหวัดอำนาจเจริญ.
- Cheali, C., Srisuruk, P., Mongput, K., & Narrot, P. (2024). Teachers' background diversity on the early intervention service of special education centers in Thailand. *Kasetsart Journal of Social Sciences*, 45, 401–410.
<https://doi.org/10.34044/j.kjss.2024.45.2.06>
- UNESCO. (2020). *Global Education Monitoring Report 2020: Inclusion and education – All means all*. Paris: UNESCO.